येथेववादयः शब्दा उपमानानन्तरप्रयुक्ततुल्यादिपदसाघारणा अपि श्चितिमात्रणोपमानोपमेयगतसादृश्यलक्षणसंबन्धं बोघयन्तीति तत्सद्भवि श्रौत्युपमा। एवं 'तैत्र तस्येव' इत्यनेनेवार्थे विहितस्य वतेरुपादाने।

यथेवेति । यद्यपि यथादयः शब्दा उपमानवाचकपदात्परं प्रयुज्यमानस्य तुल्यादिपदस्य साधारणास्तदुपमानोपमेयगतसाधम्यं वोधकाः, तथापि श्रुतिमा- चेण स्वोपलिकधमात्रेण न तु पदार्थानुसंधानापेक्षया उपमानोपमेयवृत्तिसाधम्यं वोधयग्तीति हेतोस्तवां यथादिशब्दानां सद्भावे प्रयोगे श्रौती उपमेखर्थः । अव्य- यानामिन्यतासिधानस्वीकाराद् यथा 'घटो न पटः' इखादौ नव्यपदं पदार्थोन पस्थितिमन्तरेणेव पदार्थोपस्थितेः प्रागेव समिन्याहृतपदार्थयोरिन्वतं मेदं वोधयित, तथा 'कमलिव सुखम्' इखादाविवादिपदमपि श्रवणमात्रेण समिनव्याहृत- पदार्थयोरिन्वतं साधम्यं वोधयित । अन्वितासिधानवादिमते । हाखण्डवाक्य- स्याखण्डवाक्यार्थे शक्तिरेकातिरिक्ता कल्पते, प्रथमं तयेव वाक्यार्थवोधो जायते, पश्चादेव शक्त्या लक्षणया वा प्रखेकपदार्थोपस्थितिरिति भावः । अव्ययानामिनिहितान्वयाङ्गीकारेऽपि अव्ययातिरिक्तनामार्थयोरमेदातिरिक्तसंबन्धेन साक्षादन्व- याखीकारादव्ययार्थस्य नामार्थेन साक्षादेवान्वयः संभवतीस्थव्ययपदेनोपमानोपमे- यभावेऽपि साधारणधर्मसंवन्धोपस्थापनेन विभक्तयर्थप्रतिसंधानापेक्षेति बोध्यम् । एवसिति । 'तत्र तस्थव' इति पाणिनिस्त्रम् । तत्रेव तस्येवेखर्थे वतिर्भवतीति

तुल्यसंकाशनीकाशप्रकाशप्रतिरूपकाः ॥ प्रतिपश्चप्रतिद्वन्द्वप्रत्मकिविरोधिनः । सदुनसदृश्चसंवादिसजातीयानुवादिनः । प्रतिविम्बप्रतिच्छन्दसरूपसमसंमिताः ॥ सल्क्षणसदृक्षाभसपश्चोपमितोपमाः । कल्पदेशीयदेश्यादिप्रख्यप्रतिनिधी अपि ॥ सवर्णतुलितौ शब्दौ
ये चान्यूनार्थवादिनः । समासश्च बहुत्रीहिः शशाङ्कवदनादिषु ॥ स्पर्धते जयति द्वेषि दृष्ठाति
प्रतिगर्जति । आक्रोशत्यवजानाति कदर्थयति निन्दति ॥ विष्ठम्वयति संघत्ते इसतीर्थ्यस्यति ।
तस्य गुण्णाति सौभाग्यं तस्य कान्ति विल्रम्पति ॥ तेन सार्धं विगृक्षाति तुलां तेनाधिरोहति । तत्पद्व्यां पदं धत्ते तस्य कश्चां विगाइते ॥ तमन्वेत्यनुवन्नाति तच्छीलं तं निषेधति । तस्य चानुकरोतीति शब्दाः सादृश्यस्चकाः ॥ उपमायामिमे प्रोक्ताः कवीनां
बुद्धिसौद्ध्यदाः ॥' इति । अभिध्या लक्षणया व्यक्षनया चोपमाप्रतीतिरिति तस्या वाचका
इवादयः, लक्षकाः स्पर्धत इत्यादयः स्पर्धादीनां सादृश्ये संकेताकरणात्, व्यक्षकाः 'तस्य
मुण्णाति सौभाग्यम्' इत्यादयः ॥

1. यथेति । अत्र वाश्च द्वद् वश्च दोऽप्युपमार्थको वोध्यः । तथा च कालिदासः— 'शात्रवं व पपुर्वशः' इति । यद्यपीद 'शात्रवं च' इति चवटितपाठो बहुत्रोपलभ्यते तथापि न श्राच्य इवार्थक-वशच्दोपादानेनैव चमत्कारोत्पत्तेः 'मणी वोष्ट्रस्य' इति भारत-प्रयोगसमर्थनावसरे मनोरमायां दीक्षितैरुगेक्षितत्वाच ॥

2. तन्नेति । तन्नेति सप्तमीसमर्थात्तस्येति षष्टीसमर्थाच इवार्थे वतिप्रस्ययो भवतीति

१. 'अन्वित' इति सुद्रितपुस्तके. साहि॰ ४३